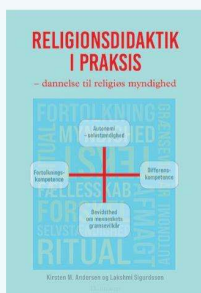




TEKST: METTE TUNEBJERG, LÆRER, KONSULENT OG LÆREBOGSFORFATTER

## Religiøs myndighed I: Det er upassende, at 'religiøs myndighed' skulle være et formål for skolens undervisning



**Titel** / Religionsdidaktik i praksis  
– dannelse til religiøs myndighed  
**Forfatter** / Kirsten M. Andersen og  
Lakshmi Sigurdsson  
**Sidetæl** / 291  
**Pris** / 269,95 kr.  
**Forlag** / Eksistensen 2020

**N**år der udkommer bøger om religionsdidaktik eller didaktik relateret til undervisning i religion og kristendomskundskab, bliver jeg glad. Der skrives nemlig ikke så meget om emnet, og som religionslærere i folkeskolen har vi brug for god faglitteratur, der udfordrer det faglige og didaktiske ståsted og bidrager til, at lærerstuderende, mine kollegaer og jeg bliver stadig klogere på, hvordan vi bedst bedriver god religionsundervisning.

Da jeg fik *Religionsdidaktik i praksis – dannelse til religiøs myndighed* i hånden, glædede jeg mig derfor til bekendtskabet. Bogens undertitel studsede jeg dog noget over, for hvad pokker er religiøs myndighed for en størrelse? Og hvad har

det med skole at gøre? Det håbede jeg at blive vældig meget klogere på efter endt læsning.

### Et fælles formål

Bogen er skrevet i et samarbejde mellem de to undervisere på læreruddannelsen, Lakshmi Sigurdsson og Kirsten M. Andersen, og er målrettet undervisere i grundskolen såvel som præster, der underviser i konfirmationsforberedelse. Bogen har altså et dobbelt sigte. Tydeligt er det også, at bogen retter sig mod lærerstuderende.

Bogen indeholder kapitler om den aktionsforskning, bogen baserer sig på, religionsfagets formål, indhold og didaktik, samt kirkens konfirmandforberedelse og den anordning, der arbejdes under i kirken. Herefter præsenteres undervisningsforløb til henholdsvis skole og kirke med tilhørende indholdsmæssige overvejelser og didaktiske refleksioner.

Særligt fokus er der på begrebet *religiøs myndighed*, som forfatterne præsenterer som et slags fælles formål med undervisningen i skole og kirke. Religiøs myndighed vises som model og forklares også i et kapitel for sig. Kort fortalt beskrives det religiøst myndige menneske som selvstændigt tænkende, fortolkningskompetent, bevidst om og reflekterende i forhold til menneskets grænsevilkår og den religiøse dimension. Det er bestemt meget ønskværdige kompetencer og i min forståelse

se vigtige dele af den almene dannelse, vi arbejder frem mod i grundskolen. Men at overskriften derfor skulle være *religiøs myndighed*, synes jeg ikke passer i en demokratisk og sekulært funderet grundskole.

Bogen er velskrevet og indeholder både gode og interessante refleksioner over religionsfagets indhold og didaktik. Afsnittet om undervisningens kunst er virkelig meget fint og burde læses af alle lærerstuderende på vej ud i lærergerningen. Det er derudover prisværdigt, at udgangspunktet for bogen er praksis og de refleksioner, der knytter sig til denne.

De beskrevne skolerettede undervisningsforløb med tilhørende faglige og didaktiske refleksioner er interessante for især lærerstuderende, men også for lærere ude i skolen. Der er inspiration at hente her. Også præsternes forløb er interessante, og der er elementer, som sagtens kan bruges i skolen. Når det er sagt, så er der alligevel en verden til forskel på det, der foregår i kirken og det, der skal foregå i skolen. Vi kan bruge hinanden, interagere m.m., men vi skal forskellige steder hen. Forfatterne placerer begrebet *religiøs myndighed* som et pejlemærke i deres aktionsforskning og forsøger også at gøre det i forhold til religionsfaget som sådan, men lige præcis der, taber de som skrevet mig.

### **Et upassende formål**

Samarbejde mellem skole og kirke har jeg masser af gode erfaringer med, og både jeg selv og mine kollegaer benytter fx også nogle af Folkekirkens Skoletjenestes tilbud til grundskolen, men jeg synes, at sammenblandingen af konfirmationsfor-

**Jeg synes ganske enkelt, det er upassende, at et begreb som religiøs myndighed skulle være et formål i skolens undervisning.**

beredelse og undervisning i kristendomskundskab sammen med målet om dannelse til religiøs myndighed, bliver en smule for mudret.

Jeg synes ganske enkelt, det er upassende, at et begreb som religiøs myndighed skulle være et formål i skolens undervisning. I konfirmationsforberedelse og oplæring i det folkekirkelige giver det god mening at tale om – sågar arbejde i retning af – noget der kunne kaldes religiøs myndighed, men ikke i skolen! Myndighed ja, hvor vi bl.a. også forholder os til religion og tro, som en del af menneskers liv, men ikke *religiøs* myndighed.

Vi arbejder og skal arbejde med religiøsitet i skolen, og hvordan religiøsitet udfolder sig og kommer til udtryk i verdens religioner og i menneskelivet, men målet er ikke at danne til religiøsitet. Og kigger man nærmere på forfatterens definition af religiøs myndighed, så er jeg næsten tilbøjelig til at skrive, at de måske er enige med mig – i hvert fald er det svært at finde religiøsiteten i deres definition af religiøs myndighed. Det er jo i 'min bog' ganske fint, men begrebets navn stemmer i så fald ikke overens med forfatterens definition. Så måske det bare er betegnelsen, der er dårligt valgt?

Afslutningsvis skal det siges, at der er meget godt at hente for skolelæreren og den lærerstuderende i denne bog, og så håber jeg, at især de lærerstuderende – hvis denne bog læses på læreruddannelsen – bruger tid på en nødvendig (og kritisk) diskussion af 'dannelse til religiøs myndighed', for det, synes jeg faktisk, er utrolig vigtigt, for de træder ud i skolen som religionslærere. ■

### **To anmeldelser af samme bog**

Sidste år udkom *Religionsdidaktik i praksis – Dannelse til religiøs myndighed* (Forlaget Eksistensen), der er skrevet af Kirsten M. Andersen og Lakshmi Sigurdsson, der begge underviser på læreruddannelsen. Bogen anlægger, som noget nyt, såvel et skoleperspektiv og et konfirmationsforberedelsesperspektiv på religionsundervisningen, og åbner også for en tværprofessionel undersøgelse af, hvad undervisningen i skolefaget kristendomskundskab og kirkens konfirmandundervisning bidrager med. Redaktionen af *Grundtvigsk Tidende* har på den baggrund bedt en skolelærer og en præst om hver især at anmelde udgivelsen. Se anmeldelse nummer to på næste side.

